

Politimester kan begynde en Justits sag, optage Forhør og drage det saalænge ud med disse, som han vil og kan forsvare det efter de Bestemmelser, der haves om Fremme af Justits sager; men derefter har han ikke Andet at gjøre end at sende Sagen ind til Amtmanden og lade ham afgjøre, om den paagjældende Sag skal gaae videre eller ikke, altsaa, om der skal gaae Dom i Sagen eller ikke. Det Almindeligste er, saavidt jeg har erfaret, at Forhørene først indsendes til Amtmanden, naar de ere bragte saa vidt, at der ikke staaer nogen Oplysning tilbage; men det kan ogsaa gjerne være, at der endnu kan være nogle Oplysninger tilbage, og saa kan Amtmanden forlange dem eller ialtsald, ved at beordre Sagen, gjøre opmærksom paa, at de staae tilbage, og det er desuden Dommerens Pligt, hvis han selv finder, at der mangler Oplysninger, da selv at søge dem; men det er ganske det Samme, som her er foreslaaet i § 2. § 2 indeholder ikke et Ord om, at Amtmanden skal kunne fritjende Nogen for Dyrplageri, der staaer ikke Andet deri, end at han skal afgjøre, om en Sag skal gaae videre, om den skal paadømmes eller ikke. Det er ganske vist, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt, at en Amtmand i de selv samme Tilfælde kan bestemme, at Sagen i det ene Tilfælde skal falde bort, men i det andet gaae videre, det kan han gjøre, men ikke uden at handle vilkårligt og uforvarsomt, og derfor er man ligesaavel udsat i de vigtigste Sager, som i disse, dog mindre betydelige Sager. Hermed troer jeg, at der er sagt nok om § 2. Jeg vil forøvrigt slet ikke forsvare, at der her gjøres en Undtagelse fra de almindelige Bestemmelser, men den er aabenbart gjort i en ganske anden Retning end den, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgt. anker over; den er gjort netop for at beskytte dem, der ere under Tiltale.

Med det Samme skal jeg ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) ligeledes aldeles har misforstaaet Lovgivningen, naar han troer, at der her var gjort et Forsøg paa at indføre en Sammenblanding af Administrationen og Dommermyndigheden; nei, det er tværtimod et Forsøg paa

at adskille dem i et Tilfælde, hvor de ellers ikke have været adskilte. Den ærede Rigsdagsmand synes ikke at vide, at Administrationen og Dommermyndigheden i mange Aar have været adskilte i criminelle Sager, idet Amtmanden ikke har Andet dermed at gjøre end at beordre Sags Anlæggelse, hvorefter den paakjendes af Dommeren og gaaer til høiere Instanser, men i offentlige Politirets sager er der ingen saadan Adskillelse mellem den anklagende og dømmende Magt; der har enhver Politievrighed hidtil kunnet begynde en Sag og paakjende den ganske efter sin egen Bestemmelse, uden at have nødvendig at tye til nogen administrativ Autoritet. Nu gaaer Loven ud paa, at der med Hensyn til Dyrplageri, uagtet disse Sager ikke skulle behandles som egentlige Justits sager, dog skal finde den Adskillelse Sted, at der træder en særegen Anklagermagt til, saaledes at den dømmende Myndighed ikke er anklagende tillige, men kun bliver undersøgende og dømmende; det er saaledes ganske det Modsatte af, hvad den ærede Rigsdagsmand har ytret.

Formanden: Afslutning af Forhandlingen er begjært af Jung, C. C. Müller, Lutein, N. F. Jespersen, Brøndsted, Steen, Kayser, Bloug, Broberg, D. Müller, C. N. Petersen, Hammerich, L. C. Larsen, Recke og David.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev det med 35 St. mod 33 vedtaget, at Afslutning skulde finde Sted.

Lovforslagets Dvergang til anden Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 57 St. mod 16.

J. N. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaae Medsættelsen af et Udvalg paa 3 her i Salen valgte Medlemmer.

Da intet andet Forslag fremkom, fattes J. N. Hansens ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 57 St. mod 12.